29/12/2025

Κερκύρας Νεκτάριος: «Σήμερα, η ανθρωπότητα ζει το δράμα της παραμόρφωσης»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στις 28 Δεκεμβρίου 2025, «Κυριακή μετά των Χριστουγέννων», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, επισκεπτόμενος τη γενέτειρά του, λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Βόλου, εκεί από όπου είχε αρχίσει την ιερατική του διακονία.

Συλλειτούργησε με τον πολιό Πρωτοπρεσβύτερο π. Απόστολο Θάνο, με τον οποίο συνδιακόνησε από την ημέραν της εις πρεσβύτερον χειροτονίας του και έως αναχωρήσεώς του διά την Κέρκυραν. Ομοίως, με παλαιούς γνώριμούς ιερείς του

ιερού ναού, αλλά και τον εκ Βόλου καταγόμενο Ιεροκήρυκα και εκπαιδευτικό της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Αρχιμανδρίτη Δοσίθεο Παπαμήτρο. Επίσης, στον ως άνω Ιερό Ναό παρευρέθησαν παλαιά πνευματικά του παιδιά, αλλά και συνεργάτες ως και οι παλαιοί συμμαθητές του και άλλοι γνώριμοι, οι οποίοι έσπευσαν να λειτουργηθούν και να έχουν πνευματική επικοινωνία με το Σεβασμιώτατο. Ακόμη, ο κ. Νεκτάριος, φορτισμένος συναισθηματικά, αφού ευχαρίστησε το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος, κ. Ιγνάτιον, για τη συγκατάθεσή του να λειτουργήσει στον Ιερό Ναό, ακολούθως ευχαρίστησε τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού, Αρχιμ. Καλλίνικο Γεωργακόπουλο, ο οποίος ετοίμασε τα της δοχής ώστε να υπάρξει ευταξία κατά την τέλεση της θείας ιερουργίας. Ιδιαιτέρως δε, τον π. Απόστολο Θάνο δια τον οποίο εξεφράσθη αδελφικά και ευγνωμόνως για την συμπόρευση όλων αυτών των ετών της διακονίας του.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής και συγκεκριμένα από τα σημεία που λέγουν ότι «᾽Αναχωρησάντων τῶν μάγων», αφού «ἐθυμώθη λίαν» ο Ηρώδης, παρουσιάσθηκε Άγγελος Κυρίου στον Ιωσήφ και τού έδωσε την εντολήν του Θεού να παραλάβει τη Μαρία και το παιδίον και να αναχωρήσουν εις την Αίγυπτον. Έτσι, ο Κύριός μας αναδεικνύεται μετανάστης και δραπέτης εκ των πατρώων εις γην αλλοτρίαν. Αυτό συνέβη διότι ο Κύριός μας φοβήθηκε την απειλή του Ηρώδη; Όχι, αλλά ο σκοπός του ιδίου του Θεού ήταν πρωτίστως να εκπληρωθεί το έργον της αναγεννήσεως

δια του εκουσίου πάθους και της Αναστάσεώς Του, προκειμένου να εκπληρωθεί ολόκληρο το σωτηριώδες έργον Του. Φεύγει δε στη γη της Αιγύπτου, εκεί όπου οι πρόγονοί του, ο λαός του Ισραήλ, επιχειρήθηκε να εγκλωβιστεί και να υποδουλωθεί στους Αιγυπτίους προκειμένου να επηρεαστούν και να εγκαταλείψουν τον αληθινόν Θεόν. Τώρα λοιπόν το σχέδιον του Θεού αποστέλλει τον Υιόν και Λόγον Του, ο οποίος ενηθρώπισε προκειμένου, πνευματικώ τω τρόπω, να ευαγγελίσει αυτόν τον λαόν τον ειδωλολατρικόν στον ένα και μοναδικόν Θεόν.

Όμως, στο διάβα της ιστορίας της επίγειας ζωής του Κυρίου μας Ιησού θα δούμε ότι δραπέτευσε και μετανάστευσε και άλλες φορές. Πρώτα από όλα από την πατρίδα του τη Ναζαρέτ, γιατί δεν τον απεδέχθησαν οι συμπατριώτες Του και για αυτό ο Ευαγγελιστής αναφέρει ότι «κατῴκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας» και εις την χώραν των εθνών από εκεί που έμελλε να αγρεύσει τους μαθητές του από το επάγγελμα των ψαράδων και όχι μόνον, αλλά να διδάξει την Καπερναούμ και όλην την παραθαλασσίαν. Να θαυματουργήσει και να εκφωνήσει τους μακαρισμούς στους χιλιάδες οι οποίοι τον ακολουθούσαν. Ακόμη, ο Κύριός μας βρίσκεται μετανάστης από την ποικίλην κακίαν και αμαρτίαν των ανθρώπων. Όπως ο Ηρώδης Τον κατεδίωξε έτσι στην πορεία της ανθρώπινης ιστορίας κατεδιώχθη και καταδιώκεται ακόμα και σήμερα από την αμαρτίαν και την κακίαν των ανθρώπων.

Αλήθεια, φοβήθηκε ο Θεάνθρωπος Ιησούς τον βασιλέα Ηρώδη; Απεναντίας, ο Ηρώδης ένιωσε την απειλή του Θεανθρώπου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και τον κατεδίωξε φοβούμενος τη στέρηση της επίγειας βασιλείας του και της εξουσίας δια της οποίας καθυποτάσει τους υπηκόους του. Οι άνθρωποι και τότε αλλά και τώρα οι οποίοι καταδιώκουν τον Κύριόν μας Ιησούν Χριστόν και τον εξαναγκάζουν εις μετανάστευσιν, τι φοβούνται; Φοβούνται την δύναμιν του Θεού και για αυτό είτε Τον αρνούνται είτε Τον καταδιώκουν. Ποτέ όμως ο Κύριός μας δεν φοβήθηκε την κακίαν και τους κακούς ανθρώπους. Ποτέ ο Κύριός μας δεν φοβήθηκε τους αμαρτωλούς, αλλά την κακίαν και την αμαρτία τα απεστράφη και συνεχίζει να τα αποστρέφεται. Απλώς, οι άνθρωποι είναι βολεμένοι στα πλαίσια της ελευθερίας που τούς παρέχει η αμαρτία χωρίς να μπορούν να ξεπεράσουν τα όρια της εμπαθούς καταστάσεώς των και να ζήσουν την ελευθερία την αληθινήν την οποία μάς χαρίζει ο Θεός. Δηλαδή, δυσκολεύονται στη διαχείριση της αληθινής ελευθερίας. Δυσκολεύονται στη διαχείριση της αλήθειας με την οποίαν ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μάς δημιούργησε και μάς έκτισε για να ζήσουμε στη ζωή μας. Για αυτό πιστεύουμε ότι καλυπτόμεθα με την αμαρτίαν και την κακίαν με αποτέλεσμα σήμερα η ανθρωπότητα να ζει το δράμα της παραμόρφωσης, της κατάπτωσης, της παραφύσιν ζωής. Μόνον όταν ένας θελήσει να ξεπεράσει τα όρια και να ανέβη στην ελευθερία του πνευματικού αιθέρος και αρχίσει να προσεγγίζει

δια τον ακτίστων θείων ενεργειών τον ίδιο το Θεό, τότε δαπιστώνει ότι δεν υπάρχει περιορισμός στην ελευθερία αλλά ούτε και τέλος, παρά μόνον αυτή η πνευματική ελευθερία που βιώνεται εις τον αιώνα. Αρχίζει από εδώ και προχωρά στην αιωνιότητα.

Τελικά, ο Κύριός μας σαρκώθηκε και περπάτησε ανάμεσα στην κτιστή πραγματικότητα, στο κτίσμα Του τον άνθρωπον για να ανοίξει δρόμον προς τον άκτιστον Θεόν ἵνα ἑνώσῃ τὰ πρίν διεστῶτα. Ας δοξολογήσουμε λοιπόν τον γεννηθέντα Κυριόν μας και ας υποκλιθούμε ενώπιόν Του μετά των μάγων και των ποιμένων και ας δοξολογήσουμε μετά των αγγέλων το «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος μετέφερε σε όλους την ευλογία του Αγίου Σπυρίδωνος και ευχήθηκε χρόνια πολλά. Στη διανομή του αντιδώρου, δε, η οποία διήρκησε άνω της ημισίας ώρας, οι άνθρωποι με βαθιά συναισθήματα και την εκδήλωση της αγάπης των, χαιρέτισαν το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κερκύρας.